

Zaak 2021-176

Datum uitspraak: 14 juli 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Staats- en Bestuursrecht 1 (RS0502), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 8 mei 2021 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op 19 april 2021 voor het tentamen van de cursus Staats- en Bestuursrecht 1 (RS0502) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 20 mei 2021.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van beroep voor de examens (College) heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 14 juli 2021 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft virtueel deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de heer mr. dr. S.D.P. Kole, examiner van de onderhavige cursus, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Staats- en Bestuursrecht 1 (RS0502), in het bijzonder tegen de beoordeling van de vragen 1, 2b, 5a, 5b en 8.
3. Appellante voert met betrekking tot de inhoud van het beroep het volgende aan.
Met betrekking tot vraag 1 is zij van mening dat het door haar gegeven antwoord een voldoende uitwerking bevat, daar zij slechts één wetsartikel niet heeft genoemd. Daarom stelt appellante dat zij onterecht 0 punten voor haar antwoord heeft gekregen.
Met betrekking tot vraag 2b voert zij aan dat, hoewel zij artikel 4:9 Awb niet heeft genoemd, zij wel artikel 4:8 Awb genoemd heeft conform het antwoordmodel. Zij is van mening dat punten hadden moeten worden afgetrokken voor het niet noemen van één wetsartikel, maar acht het niet correct dat zij helemaal geen punten voor haar antwoord heeft ontvangen.

4. Appellante verzoekt om haar minimaal 0,3 punten extra toe te wijzen voor de vragen 1 en 2b. Met betrekking tot vraag 5a voert ze aan dat haar antwoord voldoende uitwerking bevat ten aanzien van het persoonscriterium. Hoewel zij het persoonscriterium niet expliciet heeft toegepast op de casus, is zij van mening dat uit haar antwoord voldoende valt af te leiden dat zij dit bedoeld heeft. Met betrekking tot vraag 5b is ze van mening dat haar antwoord overeenkomt met het antwoordmodel. Zij is van mening dat daarom het maximale aantal punten aan het antwoord had moeten worden toegekend.
Met betrekking tot vraag 8 betoogt ze dat haar antwoord een voldoende uitwerking bevat. Hoewel het door appellante gegeven voorbeeld niet overeenkomt met het antwoordmodel, heeft zij het juiste wetsartikel genoemd en het voorbeeld daarop toegepast.
5. In algemene zin betoogt de examinerator dat bij de beoordeling van het tentamen de inhoud van de casus en de vragen leidend zijn. Op basis daarvan is een modelantwoord opgesteld. In het modelantwoord is rekening gehouden met mogelijke alternatieve antwoorden. Het is niet noodzakelijk om in exact dezelfde bewoordingen als in het modelantwoord te formuleren. Wel moet in het gegeven antwoord de kern van het antwoordmodel als zodanig herkenbaar terugkomen.
6. De examinerator betoogt ten aanzien van vraag 1 dat in het door appellante gegeven antwoord diverse (wezenlijke) onderdelen ontbreken, waaronder een verwijzing naar artikel 2:4 Awb, voort dat haar motivering onjuist is. Zij heeft de conclusie getrokken op basis van het onjuiste wetsartikel. Daarom kunnen geen punten worden toegekend aan het antwoord van appellante.
Met betrekking tot vraag 2 voert de examinerator aan dat geen punten kunnen worden toegekend, omdat essentiële onderdelen van het antwoord ontbreken. Artikel 4:9 Awb wordt niet genoemd en de koppeling tussen de artikelen 4:9 en 4:8 Awb ontbreekt.
Met betrekking tot vraag 5a betoogt de examinerator dat het persoonscriterium niet is toegepast op de casus, waardoor niet het maximale aantal punten kan worden toegekend. Bij de beoordeling is bekeken voor welke elementen van het antwoord wel punten konden worden toegekend, wat geleid heeft tot de toekenning van 9 punten. Nu het persoonscriterium niet is toegepast op de casus, kan niet het maximale aantal punten worden toegekend. Met betrekking tot de opmerking van appellante dat uit haar antwoord voldoende valt af te leiden dat zij het persoonscriterium bedoeld heeft, stelt de examinerator dat het niet zijn taak is om te interpreteren wat een student bedoeld heeft, als essentiële onderdelen van het antwoord ontbreken. Interpretatie van antwoorden zou leiden tot rechtsonzekerheid en ongelijke behandeling van studenten.
Met betrekking tot vraag 5b stelt de examinerator dat het gegeven antwoord niet onjuist is, maar dat appellante heeft nagelaten de gegeven bepalingen uit de tabakswet te betrekken. Het noemen en toepassen van de tabakswet is een essentieel onderdeel van het antwoord.
Met betrekking tot vraag 8 betoogt de examinerator dat de door appellante gegeven toelichting op artikel 1:2 lid 2 Awb deels onjuist en onvolledig is. Het gegeven voorbeeld ligt niet voor de hand, maar het gaat bij deze vraag niet alleen om het voorbeeld. Appellante moet bij de beantwoording blijf geven van kennis waarvoor de bepaling staat. Op inhoudelijke gronden is het niet mogelijk om meer punten toe te kennen.
7. Vooropgesteld wordt dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinerator. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
8. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten door de examinerator beargumenteerd is en ziet gelet op de terughoudende toets geen reden de beoordeling als onzorgvuldig of onvoldoende gemotiveerd te houden. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders acht het College de beoordeling voldoende toegelicht. Het College neemt daarbij in aanmerking dat de examinerator in zijn verweer met betrekking tot de betwiste vragen heeft uiteengezet dat de antwoorden van appellant onvolledig zijn alsmede dat appellant onvoldoende expliciet ingaat op de diverse essentiële onderdelen van het antwoordmodel. Voor het overige herhaalt het College dat zijn bevoegdheid niet ziet op het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College heeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examinerator niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen. Voor het overige overweegt het College dat de examinerator voldoende heeft toegelicht op welke wijze de kwaliteit van de tentamens wordt geborgd en op welke wijze de

- tentamenwerken zijn nagekeken. Tenslotte overweegt het College met betrekking tot de modelantwoorden dat er geen grond is voor het oordeel dat het antwoordmodel onjuist is.
9. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van het door appellant gegeven antwoord op de open vragen al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examinerator gegeven oordeel met betrekking tot de bestreden open vragen de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan.
 10. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
 11. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.M.E. Derks voorzitter en dr. C. Gelderman, B.J.W.L. Geurts, dr. E.E. den Hartog-de Haas en drs. M.L.A. Hertsig, LLB, leden,

in tegenwoordigheid van mr. A.L.H. Koopman, plaatsvervangend secretaris, op 14 juli 2021.

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. A.L.H. Koopman

mr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

mr. A.L.H. Koopman

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag